

[Indenrigsministeren.]

med hr. Erik Kragh i, at der under alle omstændigheder er et ret betydeligt antal værnepligtige mænd, der enten slipper helt for tjeneste eller dog med en meget kortvarig tjeneste. Reglerne for, hvornår folk kan udtages til tjeneste, og hvornår de skal kasseres helt eller delvis, er fastlagt i regulativbestemmelser, som sessionerne naturligvis må rette sig efter. Disse bestemmelser stammer fra 1954 og er udtryk for de kvalifikationer, man i hvert fald dengang mente en ung mand måtte være i besiddelse for at kunne leve op til de fysiske og psykiske krav, som nu engang må stilles til en soldat, således at han kan udføre tjenesten tilfredsstillende uden skade for sit helbred.

Såvel forsvarsministeriet som indenrigsministeriet har allerede i nogen tid været opmærksom på, at kassationsprocenten er ret høj, men at forudsætningen for en nedbringelse af procenten måtte være en tilpasning af uddannelsesprogrammet i forsvaret til de krav, der må stilles til den enkelte værnepligtige.

Som det fremgår af hr. Erik Kraghs begrundelse, er en sådan ændring i uddannelsesprogrammet allerede gennemført i betydeligt omfang. Forudsætningen for en revision af de nugældende regler er således til stede, og jeg har derfor med forsvarsministeren drøftet problemet; der vil snarest blive nedsat et udvalg med den opgave at fremkomme med forslag til revision af bestemmelserne.

Erik Kragh: Jeg vil gerne takke ministeren for det positive svar. Når jeg har rejst spørgsmålet, er det naturligvis også af et rent retfærdighedshensyn over for de værnepligtige, der indkaldes, og som må føle det som uretfærdigt, at folk, som tilsyneladende ikke fejler ret meget, slipper fri.

Der kommer også spørgsmålet om en truende fremtidig mandskabsmangel for det militære forsvaret ind i billedet. Derfor vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med det svar, ministeren har givet, og som jeg opfatter som et positivt løfte om, at denne sag vil blive taget op; således at der kommer nye bestemmelser på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Vallbak til justitsministeren:

„Vil ministeren nedsætte et sagkyndigt udvalg med den opgave at vejlede myndighederne om egnede midler til at forebygge og bekæmpe de farer, som internationale net af forbryderorganisationer frembyder for vort samfund?“

Skriftlig begrundelse.

Ved en kriminalpolitisk konference på Christiansborg i foråret 1970 pegede sociologlektor Wolf på, at Danmark er fuldstændig uforberedt på de velorganiserede internationale forbryderorganisationer, som i løbet af få år med sikkerhed vil søge at få fodfæste i Danmark.

Efter konferencen skrev jeg på mit partis vegne til justitsministeren og foreslog på linje med lektor Wolf nedsat et udvalg af sagkyndige dækkende et bredt felt, som bl. a. skulle påtage sig den opgave, der er omtalt i mit spørgsmål. I brevet blev der givet forslag til, hvordan et sådant udvalg eventuelt kunne sammensættes.

I en kronik i dagbladet Politiken for den 29. januar 1971 oplyser lektor Wolf, at den forudsagte udvikling er blevet bekræftet.

Det er på denne alvorlige baggrund, jeg stiller spørgsmålet, om ministeren nu vil tage skridt til udvalgets nedsættelse.

Vallbak: I den skriftlige begrundelse for mit spørgsmål henvises til et brev, jeg i april 1970 sendte ministeren på min gruppes vegne. I brevet foresloges på linje med lektor Wolf sammensat en kriminalpolitisk idégruppe. Gruppen skulle

have til opgave at følge kriminalitetsudviklingen, pege på inden- og udenlandske faktorer, der kan forventes at øve indflydelse herpå, og foreslå veje til at gribe ind.

Når mit spørgsmål i dag er formuleret snævrere, er det for at understrege den aktuelle baggrund for mit ønske om at få en gruppe nedsat meget snart. Det brede sigte bør idégruppen efter min mening fortsat have.

Aktuel baggrund for ønsket er der ulykkeligvis. Lektor Wolfs formodninger finder bekræftelse hos rigspolitechefen; det betyder, at der er formodning for organisationer og større kapitaler bag narkosmugling og